

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKE

2005. december 13-án benyújtott kereset – Gesner kontra OHIM

(F-119/05. sz. ügy)

(2006/C 96/53)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Felek

Felperes: Charlotte Gesner (Kildedalsvej, Dánia) (képviselők: J. Vazquez Vazquez és C. Amo Quiñones ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) által 2005. szeptember 2-án elfogadott határozatot, amellyel elutasította a felperes által az OHIM-nak a rokkantsági bizottság létrehozását megtagadó 2005. április 21-i határozata ellen 2005. május 10-én benyújtott panaszát;
- a Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, aki 2005. április 15-ig az OHIM ideiglenes alkalmazottja volt, 2003 óta porckorongsérvben és egyéb gerincbántalmakban szenved. Annak ellenére, hogy sebészi kezelésen is átesett, illetve többféle orvosi és fizioterápiás kezelésben is részesült, erős hátfájdalmi továbbra sem szűntek meg, állapotát pedig tovább súlyosbította, hogy hosszú időn keresztül kellett ülőhelyzetben dolgoznia, ami miatt több hónapra keresztül betegszabadságon volt.

2005. március 11-én a felperes rokkantsági bizottság létrehozását kérte az OHIM-tól, hogy az állapítsa meg a hivatalban végzett tevékenységével kapcsolatos munkaképtelenségét, és ismerje el rokkantnyugdíjra való jogosultságát.

Az OHIM két okból kifolyólag megtagadta ezt a lehetőséget. Elsőként a személyzeti szabályzat 59. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a rokkantsági bizottság összehívásához szükséges határozatot a kinevezésre jogosult hatóság hozza meg. Másrészt mivel a felperes az elmúlt három évben mindössze 294 napot volt betegszabadságon, nem felel meg a személyzeti szabályzat 59. cikke (4) bekezdésében foglaltak időtartamnak.

Keresetében a felperes négy jogalapot hoz fel, amelyek közül az első értelmében úgy véli, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem vindikálhatja magának a kizárólagos jogot a rokkantsági

bizottság összehívására. Ezzel a kinevezésre jogosult hatóság előzetesen, szubjektíven és önkényesen határozhatná meg, hogy az alkalmazott vagy tisztviselő kellően beteg-e a bizottság összehívásához, illetve ahhoz, hogy megjelenjen előtte.

Második jogalapjában a felperes kifejti, hogy a megtámadott határozat indokolása hibás. A személyzeti szabályzat 59. cikkének (4) bekezdésében foglalt időtartam alkalmazásával nem részesülhetnek rokkantsági nyugdíjban azok a tisztviselők és alkalmazottak, akik ezt az időtartamot nem töltötték le, ugyanakkor ha egy baleset vagy betegség miatt válnak munkaképtelenné, hamarabb is kérhetik nyugdíjazásukat.

Harmadik jogalapjában a felperes úgy véli, hogy a rokkantsági bizottság létrehozására vonatkozó rendelkezéseknél nem a személyzeti szabályzat 59. cikke az irányadó, hanem a rokkantsági nyugdíjra való jogosultsággal kapcsolatos jogszabályok, vagyis a személyzeti szabályzat egyéb alkalmazottakra vonatkozó részének 31–33. cikke, a személyzeti szabályzat 9. cikke és VIII. melléklete.

Utolsó jogalapjában a felperes kifejti, hogy a megtámadott határozat sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát és az egyenlő bánásmód elvét. Az OHIM megakadályozza személyzetét a rokkantsági bizottság összehívásában, miközben a többi közösségi alkalmazottnak megvan erre a lehetősége. Mindezen felül a három évnél rövidebb szerződéssel rendelkező OHIM-alkalmazottnak nehézségbe ütközik a rokkantsági nyugdíjjogosultság megszerzése, mivel rövidebb szolgálati idejük miatt nem tudják elérni a személyzeti szabályzat 59. cikkének (4) bekezdésében előírt időtartamot.

2006. január 13-án benyújtott kereset – Scafarto kontra Bizottság

(F-6/06. sz. ügy)

(2006/C 96/54)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Felek

Felperes: Nicola Scafarto (Luxembourg, Luxembourg) (képviselők: A. D'Antuono és G. Somma ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága